

til Indenrigsministeriets Skrivelse af 4. April og afgav den 11. Juni sin Betænkning, der samme Dag overgaves til Det staaende Landbrugsudvalg, Den overordentlige Kommission og det af Indenrigsministeriet nedsatte Husholdningsudvalg. Betænkningen, til hvis Beregninger der er taget Hensyn ved Lovforslagets Udarbejdelse, medfølger Lovforslaget som Bilag.

Grundopfattelsen i de to Udvalgs Betænkninger og Indstillinger falder fuldkommen sammen, idet det enstemmigt anbefales, at Staten sikrer sig en saa stor Beholdning af Korn, som er nødvendig til Befolkningens Ernæring med Mel, Brød og Gryn, samt en Beholdning af Korn dels til Anvendelse ved den nødvendige Opretholdelse af en passende Flæskeproduktion, dels til Anvendelse for Hærens Heste og Heste i Byerne, og til saadan industriel Anvendelse, som er nødvendig for Samfundets Forbrug eller i alt Fald maa ønskes opretholdt af Hensyn til Virksomhedernes Omfang og de dertil knyttede Arbejdsinteresser. Ministeriet kan ganske tiltræde denne af de to Udvalg hævdede Opfattelse. Ikke mindst under Hensyn til, at Forholdene kan udvikle sig i den foran antydede Retning, saaledes at Tilførsel af Foderstoffer udefra helt gaar i Staa, maa Ministeriet anse det nødvendigt for Samfundet, at Staten straks fra Høstens Indtræden sikrer sig det til de angivne Formaal fornødne Kvantum Korn, for at ikke Kornets Anvendelse paa anden Maade end den for Samfundet tjenligst skulde medføre Mangel paa de vigtigste menneskelige Ernæringsmidler ved Høstaarets Slutning.

Med Hensyn til det Kvantum af Korn, som Samfundet med Nødvendighed maa raade over, har Ministeriet ment at maatte henholde sig til de af Udvalget af 4. April foretagne detaljerede Beregninger, der resulterer i en Overtagelse af i alt ca. 950,000 Tons Rug, Hvede, Byg og Havre. I det staaende Landbrugsudvalgs Indstilling er regnet med en Overtagelse af 750,000 Tons, men paa Grund af Forholdenes Udvikling, som denne har vist sig ogsaa efter Tilendebringelse af det staaende Udvalgs Arbejde, kan Ministeriet ikke anse det for forsvarligt at sikre sig mindre Beholdninger end de af Udvalget af 4. April beregnede, der tilsteder en efter videnskabeligt Skøn tilstrækkelig Ernæring for Befolkningen, og som foruden det nødvendige til de andre forannævnte Formaal tillige indbefatter højt fornødne Reservebeholdninger.

Naar Staten overtager en saa stor Del af den danske Høst, nemlig hele

Avlen af Rug og Hvede — idet enhver Opfodring af disse to Kornsorter ogsaa fremtidig maa være forbudt — samt en meget betydelig Del af Bygavlen og en ikke ringe Del af Havre og Blandsæd, vil det være nødvendigt, at Overtagelsen ikke sker blot til en Maksimalpris, men ogsaa til en garanteret *fast Pris*. Landbrugerne, der maa afgive en saa væsentlig Del af deres Avl, og som ved Verdensforholdene udelukkes fra at tilføre Foder-Korn udefra, maa under en saadan nødvendig Begrænsning af de frie Dispositioner i Bedriften være sikret imod, at pludselig forandrede Konjunkturer i Høstaarets Løb skulde medføre et Fald i Priserne og dermed en mindre Indtægt end den ved Stats-overtagelsen af Høsten forudsatte. Det maa tillige, set fra et samfundsøkonomisk Synspunkt, være af stor Vigtighed, at Staten under sine Dispositioner i den vanskeligste Del af Krigsperioden bidrager til at skabe rimelige Kaar for Landbrugsproduktionen, af hvis Trivsel hele Samfundets Ernæring og Liv i saadanne Afspærringstider afhænger.

Naar Spørgsmaalet dernæst bliver, hvorledes den faste Pris skal sættes, kan Ministeriet først henvise til de i det staaende Landbrugsudvalgs Indstilling til Ministeriet fremsatte Forslag og Betragtninger. Det vil heraf fremgaa, at der vel med Hensyn til Prisansettelsen har været nogen Uoverensstemmelse mellem Husmandsforeningernes og Landboforeningernes Repræsentanter, men at de dog meget har nærmet sig hinanden, navnlig ved gensidig at godkende Hovedpunkterne i de Betragtninger, hvorpaa de støttede deres Forslag. Særlig skal Ministeriet henvise til den overensstemmende Bemærkning om, at det vil være vanskeligt med fuld Nøjagtighed at angive Produktionsomkostningerne for Korn, medens det maa anses for en absolut Nødvendighed at sikre Kornavlere ikke blot Dækning for Produktionsudgifterne, men ogsaa en rimelig Fortjeneste. Naar Ministeriet efter nøje Overvejelse og Afvejning af de forskellige Forslag har ment at burde foreslaa 26 Kr. pr. 100 kg for Rug og Hvede og 23 Kr. pr. 100 kg for Byg og Havre, mener man at have foreslaaet en Pris, der maa siges at opfylde de angivne Formaal.

Som det vil ses, har Ministeriet ved den foreslaaede Pris i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling forladt den hidtidige Prisskala efter Kornets hollandske Vægt. Under de ændrede Forhold, hvor store Vanskeligheder kan befrygtes at indtræffe med Hensyn til Tilvejebringelsen af passende Fodermidler, vil det være rimeligt, at